

Núm. 77 - gen 09 / feb 09

OR I FLAMA

Revista d' "El Centre" de Gràcia entitat fundada el 1869



ANIVERSARI

D'EL CENTRE



La missió dels cristians en el món de la cultura

Amb goig m'uneixo a la celebració del 140è aniversari del Centre Moral i Instructiu de Gràcia. El Centre va ser fundat el dia 2 de febrer de 1869, essent els seus fundadors uns prohoms de Barcelona i uns socis procedents dels Lluïsos de Gràcia. La seva seu social, ubicada al carrer Ros de Olano n.9, és un edifici emblemàtic de Gràcia, que va ser inaugurat el 18 de desembre de 1904, i és obra de Francesc Berenguer i Mestres, vicepresident de l'entitat i amic íntim i deixeble d'Antoni Gaudí, que col·laborà intensament amb ell en l'obra de la Sagrada Família i en la de la Colònia Güell.

Una de les principals finalitats d'aquesta entitat, com indica el seu mateix nom, va ser la instrucció, l'ensenyament i la formació. Els inspiradors d'aquesta entitat tenien el propòsit de fer arribar la formació pedagògica i cristiana a tots els infants del barri i, principalment, als fills de la classe obrera de la vila de Gràcia.

En l'actualitat, i degut als canvis socials, l'ensenyament ha quedat fora de les seves activitats. Però una de les finalitats de l'Entitat és la formació integral de les persones a través de les nombroses activitats que s'hi realitzen com el teatre, el cant coral, l'esbart, l'esplai, les activitats esportives, els certàmens literaris, les visites culturals, etc.

La història d'aquesta entitat manifesta el sentit de responsabilitat que, com a cristians, els seus fundadors i inspiradors varen tenir per impregnar de sentit cristià la nostra cultura i les seves diverses manifestacions.

Amb aquest escrit, desitjo invitar a totes les persones que ara doneu vida a l'anomenat "El Centre" a viure, d'acord amb les exigències dels nostres temps, aquest principi inspirador dels vostres fundadors, que expressa la vostra identitat com a institució cristiana.

El Concili Vaticà II va ser especialment sensible a la necessitat d'evangelitzar la cultura i les cultures d'avui. A la llum del Concili, entenem per "cultura" tots aquells mitjans amb què l'home afina i desenvolupa les seves innumbrables qualitats espirituals i corporals; procura sotmetre la terra mateixa amb el seu coneixement i treball; fa més humana la vida social, tant en la família com en la societat civil, mitjançant el progrés dels costums i de les institucions; finalment, al llarg dels temps, expressa, comunica i conserva en les seves obres grans experiències espirituals i aspiracions, per tal que serveixin al progrés de molts i de tot el gènere humà (Gaudium et Spes, 53).

Estic segur que el Centre es reconeix, també avui, en aquest concepte integral de cultura i que ha treballat i continuarà treballant a fi que els seus socis la puguin assolir, la puguin viure i la puguin transmetre a les noves generacions.

Aquest és el meu agraïment i el meu reconeixement a aquesta entitat; aquest és el meu desig com a pastor de l'arxidiòcesi de Barcelona; i aquesta és la meva pregària a Déu perquè guïi els propòsits de tots els membres del Centre i els ajudi a portar-los a la pràctica amb constància i generositat.

Amb la meva afectuosa benedicció,

Lluís Martínez Sistach,
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

de Carlos Pablos

Estimat soci, estimada sòcia,

Estem a punt de celebrar el nostre aniversari, els cent quaranta anys d'existència del Centre. Som la segona Entitat més antiga de la nostra Vila de Gràcia, la qual cosa vol dir que molta gent ha passat per la història del nostre Centre, moltes persones han lluitat i han deixat la seva pell per les seves conviccions i sobretot per tirar endavant un projecte que durant els anys ha anat canviant però que ha conservat l'esperit dels seus principis fundacionals.

La nostra societat ha canviat molt, dia a dia ens hem d'adaptar mirant el futur però sense oblidar el passat. Estem oberts a tota la gent nouvinguda que, de diferents llocs, ha arribat al nostre país i estem oberts a noves activitats que puguin enriquir el que ja tenim. La joventut ha d'ésser el futur del nostre Centre i a ella s'han de dirigir els nous reptes, activitats engrescadores que la facin pensar que el nostre futur val la pena, sense ella no podrem tirar endavant de cap manera i sense tenir el futur garantit serà molt difícil celebrar més aniversaris.

Les obres d'adaptació de la nostra Entitat a la normativa vigent és un repte que hem d'assolir per continuar estant presents a la societat del segle XXI, obres que s'hauran de fer en diferents fases però a les quals no podem girar

l'esquena si volem ser una entitat capdavantera a la nostra Vila de Gràcia.

M'agradaria, mitjançant aquesta carta, donar les gràcies a tots els socis que avui tenim el goig de compartir l'ésser socis del Centre, donar també les gràcies a totes les juntes, que han portat l'Entitat al lloc on estem actualment i, especialment, a les persones que han tingut la responsabilitat de la presidència des d'aquell 2 de febrer de 1869.

Voldria aprofitar aquesta oportunitat per agrair a les seccions del Centre la seva tasca en el dia a dia, la qual no sempre és fàcil, i recordar que, si treballem plegats com a grup i superant les individualitats, n'estic convençut, arribarem allà on ens proposem.

Heu rebut a casa el programa d'actes del 140è aniversari: us voldria demanar que, en nom propi i en el de tots els companys del Consell Directiu, participeu en allò que pugueu de tot el que hem organitzat. Esperem poder-ne gaudir tots junts.

M'agradaria acabar desitjant a tots moltes felicitats i que tots junts puguem celebrar el nostre 140è aniversari com el Centre es mereix.

Rebeu una forta abraçada,

Carlos Pablos - *President*

La junta informa...



- El dia 13 de desembre es va celebrar la **Festa Patronal de l'Entitat**.

A les 11h es va celebrar la ja tradicional missa a la sala d'actes, oficiada pel mossèn Joan Bada, amb l'acompanyament musical de guitarres a càrrec de Sandra Gragera, Anna Montoliu i Dani Mejías. Durant la missa es van fer les ofrenes:

 - La Corona d'Advent, tot simbolitzant la unió entre seccions de l'Entitat, per en Carlos Pablos
 - Un foulard, per l'Anna Montoliu, tot simbolitzant el renaixement de l'esplai i la importància de la joventut dins l'Entitat
 - Arròs, lleties i conserves, per en Josep M. Tey, com a símbol de la recapta d'aliments que es va fer durant la campanya nadalenca i que va ser regalada al Cotolengo
 - La Nadala, per en Sergi Saboya, símbol de les representacions de Pastorets que apleguen un gran nombre de socis de l'Entitat.
 - El pa i el vi de la missa, per l'Anselmo González i el Joan Fort, símbols de la continuïtat del cristianisme en el nostre Ideari.

En acabar la missa, amb el temps mínim per restablir les butaques al teatre, es va llegir EL POEMA DE NADAL de Josep M. de Sagarra amb la col·laboració musical de la Coral Baluern.

La festa va acabar amb un aperitiu i amb l'obra de teatre, a la tarda, "Los árboles mueren de pie" excepcionalment interpretada pel grup de Teatre.
- En motiu dels actes de les festes patronals es va inaugurar l'exposició dels **CASTELLERS DE LA VILA DE GRÀCIA** que es podia veure a la planta baixa.

El dia 20 de desembre es van inaugurar les representacions de **Pastorets**, fent-se enguany 11 sessions amb un gran èxit de públic. En la representació del dia 21 de desembre vam comptar amb l'honor de tenir entre el públic a les descendents de l'autor de l'obra, en Josep M. Folch i Torres:

 - La filla:** M.Lluïsa Folch i Camarasa
 - Les nêtes:** Elisenda Trias Folch i Núria Trias Folch
 - Les besnêtes:** Mariona Llobera Trias i Núria Bernat Trias
 - La rebesnêta:** Carla Solans Bernat
- S'ha creat una **COMISSIÓ D'OBRES** formada per: Lluís Torres, Esteve Camps, Francesc Guerrero, Albert Saboya, Joan Pérez, Octavi Formatjer i Eduard Saboya, a fi de dur a terme la tasca, que ens ocuparà uns anys però que no es pot retrassar més, d'adaptar les nostres instal·lacions a la normativa de Bombers. Es treballarà en coordinació amb els tècnics de l'Ajuntament.

S'han col·locat una sèrie de rètols per tot l'edifici recordant al soci la **prohibició de fumar** en el recinte excepte en els espais habilitats: l'altell del bar, l'exterior del Centre i el terrat superior per als components dels TRES PEONS. La normativa que prohibeix fumar és una normativa oficial i caldrà tenir present que l'excepcionalitat de l'altell haurà de ser eliminada amb el temps perquè entra en conflicte directe amb la legalitat.

- **L'Esplai** està en ple procés de renovació: s'han incorporat membres nous procedents de la Fundació PERE TARRÉS, fundació a la qual s'ha asdrit i que està fent el monitoratge d'aquesta transformació. Els nous monitors i l'Entitat estan comptant amb l'enorme i valuós guiatge d'Anna Montoliu que aporta l'experiència de deu anys en aquesta secció.
- El dia 11 de desembre va tenir lloc el lliurament de premis del **Vè Concurs Literari** que organitza El Centre juntament amb la Federació Festa Major de Gràcia. En els discursos es va fer homenatge a la figura d'Agustí Serra, ànima del Concurs i persona que en garanteix l'èxit organitzatiu.

Durant l'acte, es va anunciar la nova iniciativa del Sr. Agustí Serra, vocal de cultura de l'Entitat: el Ir Concurs Literari de Textos Teatral.

El proper lliurament de Concursos Literaris en totes les modalitats, vol fer-se al voltant de la festivitat de Sant Jordi, al mes d'abril.
- El dia 13 de desembre, el dia de Santa Llúcia, el Centre va participar en la **festivitat de les Lletres Catalanes** organitzada per Òmnium Cultural. La festa consistia en tres escenaris, situats als barris de Gràcia, Sant Andreu i Sant Antoni, des d'on es van llegir poemes, fragments de novel·les i contes, alhora que hi havia un seguit de voluntaris que llegien poemes "a la carta" als vianants. A Gràcia, l'escenari es trobava a la Plaça del Diamant, la plaça més literària de la vila. El Centre hi va llegir un fragment d'*El poema de Nadal* de J.M. de Sagarra
- El Centre inaugura, amb la nova temporada, el **CONCURS DE TEATRE CATALÀ A GRÀCIA**, amb la següent cartellera:
 - La cançó de la filla del marxant, de Josep M. de Sagarra
 - Vides privades, de Noel Coward
 - El visitant, d'Eric-Emmanuel Schmitt
 - Terra baixa, d'Àngel Guimerà
 - Estrelles en un cel de matinada d'Alexandre Galine
 - Piquing, de Josep Mèlic
 - 1 musi...cal..? de Sílvia Navarro i Xavi Morató
 - Mitges veritats, de Nicasí Camps i Pinós
- El dia 16 de maig tindrà lloc la cloenda del Concurs amb el corresponent lliurament de premis.

RECONeixEMENT PÚBLIC AL TREBALL DEL NOSTRE EXPRESIDENT ESTEVE CAMPS I SALA

d'Eduard Saboya

El passat dia 16 de desembre, a l'Auditori de la Torre Agbar de Barcelona, va tenir lloc l'acte de lliurament dels Premis Ateneus 2008, atorgats per la Federació d'Ateneus de Catalunya.

En el decurs de l'acte es va concedir el Premi a la Trajectòria Individual a l'Esteve Camps i Sala, expresident de la nostra Entitat els darrers sis anys.

L'Esteve va ser guardonat valorant la seva brillant trajectòria al capdavant del Centre i la seva contribució a la cultura i a la societat del nostre país, des de l'associacionisme cultural.

Companys de l'anterior Consell Directiu del Centre, l'actual president de l'Entitat, Carlos Pablos, acompanyat de directius de l'actual consell i socis del Centre, van ser-hi presents, donant suport a l'Esteve Camps que, emocionat, va dirigir-se als assistents a l'acte que omplien l'Auditori de la Torre Agbar, sota la presidència del sr. Carles Martí, primer tinent alcalde de l'Ajuntament de Barcelona, del sr. Pere-Joan Pujol, president de la Federació d'Ateneus i de representants de la Generalitat de Catalunya i de la Diputació de Barcelona.

Des de la nostra revista Or i Flama, volem destacar el goig que significa aquest reconeixement públic a la figura del nostre expresident per a tots els que formem la gran família del Centre, pel seu treball, per la seva dedicació, en definitiva, per la feina tan ben feta al servei de la nostra Entitat i del teixit associatiu de la nostra Vila de Gràcia.



de Joan Guinart

ANÈCDOTES DEL MÓN DEL TEATRE

de Marta Bayo

Extret del llibre "Molta merda"
d'Héctor Lozano.

El Carlos Lloret feia de Satanàs a Els Pastorets i va ordenar que entressin els dimonis cridant a plens pulmons:

"Ara poden avançar els set capats capitaaals!!".

Interpretant el mateix paper de Satanàs, el Ramon Duran va amenaçar:

"Convertiré el món en una figuera immensa!!!", enlloc de foguera...

PASTORETS 2008-2009

Quan arriben les festes nadalenques hi ha coses que no hi poden faltar: els torrons, les neules, el cava, el brou de Nadal, els desitjos de pau i amor dels quals tant presumim i dels quals, després, al cap i a la fi, no en fem gaire cas i ens seguim mirant sovint amb cara d'indiferència i, fins i tot, amb rancúnia.

Però si hi ha alguna cosa que, t'ho miris com t'ho miris, sempre ens porta un somriure als llavis és sens dubte la mirada feliç i a vegades espantadissa d'un infant quan ve a veure ELS PASTORETS.

La joia dels pares i avis que porten als seus petits al teatre per veure aquells personatges que els retornen a la seva infantesa, tornar a veure les aventures d'en Lluquet i Rovelló, tornar a veure de prop la cara terrorífica del dimoni, i un sospir d'esperança quan apareix l'Àngel.



Quan tinc la sort d'interpretar el Satanàs... i passejo per la sala, sóc feliç veient les cares espantades dels nens i els somriures dels acompanyants tot dient... no fa res... ja ho veuràs... dóna-li la mà... i quan el dimoni s'allunya d'ells es miren al seu pare tot dient... m'ha donat la mà!!!

Quin sentit del bé i el mal tenen els nens... quan en Rovelló, es menja l'entrepà d'en Jeremies, els nens el renyen: no!!! no!!! diuen... perquè saben que no està bé; quan el dimoni s'acosta als pastorets, els infants els protegeixen dient El dimoni!!! El dimoni!!! Sempre protegint els bons... del dimoni "EL MAL"

Que nobles són els nens... n'hauríem d'aprendre d'ells.

La màgia dels pastorets, màgia que s'ha fet possible un any més, 11 funcions!!!, hores de preparació, d'assajos, de planificació... en resum: de TREBALL.

Vull donar les més sinceres gràcies a tots els que, amb el seu esforç, han fet possible aquesta màgia: actors, regidors, apuntadors, maquinistes, equip tècnic, a la Coral Baluern que aquest any s'ha incorporat a l'espectacle en dues de les representacions i, sobretot, a tota la gent que forma part del Patronat de Pastorets que juntament amb els directors treballen molts mesos abans d'una manera silenciosa.

És la fita d'un col·lectiu de més d'un centenar de persones que amb la seva feina i il·lusió fan possible que la màgia dels Pastorets es faci realitat un any més.



EL POEMA DE NADAL

El passat dia 14 de desembre el grup de teatre i la coral Baluern vàrem compartir l'espai escènic amb la representació d'EL POEMA DE NADAL de JOSEP M. DE SAGARRA.

Fantàstica iniciativa del consell directiu de la casa, que, amb una acurada interpretació d'ambdues parts, va fer gaudir a una sala abarrotada de públic d'una de les obres més significatives d'època nadalenca.

Si haig de jutjar la vivència només la puc catalogar d'extraordinària, seriosa, elegant, emotiva i sobretot... compartida. Dues seccions de la casa unides en un acte que arrodonia el matí de caràcter religiós de la festa de la Immaculada.

Que no s'acabi aquí... que per molts anys puguem fer coses junts. El Centre som Tots, som l'esforç de tots i som el saber fer de cada un de nosaltres.



PROGRAMACIÓ 2009

6, 7 i 8 de febrer

El detectiu Sherlock Holmes

20, 21 i 22 de març

Anillos para una dama

20, 21 i 22 d'abril

Quedem al Zurich

22, 23 i 24 de maig

Ivonne, princesa de Borgonya

6 i 7 de juny

Taller de teatre

19, 20 i 21 de juny

Pasarse de la raya

CRÒNICA DE TEATRE: JOSEP M. DE SAGARRA

de Marta Bayo

Qui era JOSEP M^a de SAGARRA?

Doncs un dels meus poetes preferits. M'agradaria fer-vos un petit resum de la seva biografia que espero us agradi.

Josep M^a de Sagarra i de Castellarnau va néixer el 5 de març de 1894 a Barcelona, al carrer Mercaders, d'una família benestant i aristòcrata. El seu pare era historiador i ja feia versos. La mare tenia passió pels ocells i les espècies exòtiques.

Estudià als Jesuïtes. Començà a escriure versos de molt jove, als 15 anys. Als 28 ja guanyà la Viola als Jocs Florals de Barcelona. Carner va ser el seu mestre. Maragall li va produir una forta impressió, influint-lo en les seves produccions juvenils.

Sagarra era home de penyes, de tertúlies, noctàmbul i bon vivand. Li agradava viatjar: Florència, París... Estudià dret i acabada la carrera se'n anà a Madrid on conegué "la vida" (dispeses, cafè, teatres, redaccions, la bohèmia...)

Marxà de Corresponsal de *El Sol* a Berlín on preparà el seu llarg poema EL COMTE ARNAU, de 4.000 versos.

De retorn a Barcelona es llençà de ple en el món del teatre i fins al 1936 va escriure les seves obres més reeixides (*La Filla del Carmesí, La Corona d'Espines, L'Hostal de la Glòria, El Cafè de la Marina, La Rambla de les Floristes*) i també comèdia (*Les llàgrimes d'Angelina, La rambla de les floristes, etc*)



La guerra el fa marxar cap a París on es casa. Al seu retorn, l'any 40, es decanta per escriure obres de teatre en prosa, cosa que el públic no arriba a entendre (tot i que els crítics diuen que l'obra més decisiva de l'autor és *La Fortuna de Sílvia*).

L'any 49 torna al teatre en vers (*L'hereu i la forastera, L'alcova vermella...*) i ja a l'any 1957 s'endinsa en les obres de problemàtica religiosa i moral: *La ferida lluminosa, Soparem a casa...*

Arribada la seva decadència, es dedica a traduir *La divina Comèdia*, entre d'altres obres, i a escriure la seva obra més decisiva, *Memòries*, el 1954. Sagarra mor l'any 1961.

Com a bon enamorat de la mar i del paisatge mariner, principalment del Cap de Creus, Cadaqués i Port de la Selva, té un gran ventall de poemes mariners. A continuació podeu gaudir d'un d'aquests poemes que, per als que no coneixeu la seva poesia, en tindreu una petita mostra.

DE VEGADES LA MAR . . .

De vegades la mar té una follia
Que no li passa de la pell;
Follia que és follia i alegria,
Dolça follia de cadell.

El cel és transparent, l'airet no mata,
I l'aigua és blava, i de quin blau!
Però res! Ve l'onada que esclata
I calma, adéusiau!

Ve l'onada, una bèstia que ensuma,
Amb els llavis tots blancs i baladrers,
I et ruixa la galta d'escuma...
D'escuma i res més.

És la mar, és la mar esbojarrada:
Si rondina ningú n'hi fa cabal;
És per l'escarafall, per l'abraçada
I pel xiscle!, però no fa mal.

El mariner no arrugarà la cella
Ni apartarà la pipa de les dents;
És la mar que fa por a la donzella
I als homes no gens.

Dolça mar, dolça mar baladrera,
Dolça mar que no duus fel per dins...
Tota enjogassada com l'amor primera,
Amb els plors i els besos i amb els violins...

Com l'amor primera, onada insegura,
Que et deixa el braç i el rostre moll.
Com l'amor primera, cosa que no dura
I sospir que no passa del coll...

No agafis aquest aire de baralla
Ni insultis la vela, com un vell parrac
Si el patró t'ha fet mitja rialla,
Quin mal vols que li dugui el teu sotrac?

Aquesta barca de fustes madures,
passa tranquil·la damunt del teu llom...
Oh mar, espanta criatures,
Que ens fas més dolços la canya i el rom!

Crida i enganya'ns, tapa l'esperança,
Enterboleix el ram més verd...
Ja ho sabem que després ve la bonança;
Ja ho sabem que després vindrà mansa,
Com un ull que ha plorat i ha sofert...

Passaràs, mar follia, mar blava, mar fera,
Mar sense malícia, mar crit de cadell,
Passaràs com l'amor primera,
Sense deixar rastre a la pell...

Sense la punxada ni l'esgarrinxada,
Passaràs, com la pluja d'abril...
I després, dolça mar enverinada,
Vindràs llisa i tendra i amb el cor tranquil.

Per'xò al pic del dia,
No ens tornes el nervi covard;
Per'xò és alegria la teva follia,
La teva gran follia, dolça mar!

Josep M^a de Sagarra

En l'actualitat, la seva poesia seria titllada de carrinclona. Ja sabeu que en aquests moments, els versos han deixat de rimar. És l'estil modern. Però jo segueixo gaudint dels magnífics recitatius de les seves millors obres teatrals: *L'Hostal de la Glòria*, *La Rambla de les Floristes*, *El Cafè de la Marina*, etc... i penso que hem estat afortunats d'haver tingut, en la nostra estimada llengua, un home que ens ha fet emocionar i que encara ens emociona amb les seves obres teatrals.

CORAL BALUERN

d'Anna Xalabarder

1) Actuacions realitzades amb motiu de les Festes de Nadal

La Coral Baluern ha col·laborat el passat 14 de desembre en la celebració de la Festa de la Immaculada, Patrona del Centre, cantant nades per acompanyar la lectura d' **"El Poema de Nadal" de Josep Maria de Sagarra**, que va anar a càrrec de socis de l'entitat. La Coral va ser dirigida en aquesta ocasió per Jorge Coré.

Com ja es tradició, la Coral ha organitzat el **Concert de Nadal** al teatre d'El Centre el passat 21 de desembre. Enguany s'ha convidat la Coral Mar-Ainur, dirigida per la Mònica Zuzama, a compartir aquest concert tan entranyable. En acabar l'actuació de la Coral Baluern, dirigida per la nostra directora Mariona Llobera, es van fer dos cants comuns, "Allà en un pessebre" i "Joia en el món" i es va sortejar una panera de Nadal i altres regals entre el nombrós públic assistent, en total més de 150 persones. Posteriorment i per finalitzar la festa, es va convidar als cantaires i a tots els presents a un aperitiu nadalenc al bar del Centre. La recaptació de la Fila 0 s'ha destinat a la Marató de TV3.

La Coral ha col·laborat per primera vegada en la representació teatral de **"Els Pastorets" de Josep M. Folch i Torres** que organitza cada any El Centre, en les funcions dels dies 21 de desembre i 3 de gener. La Coral va cantar nades tradicionals i d'arreu del món en algunes

de les escenes més representatives. L'experiència ha estat molt positiva tant per als cantaires com per als actors, i de ben segur que aquesta col·laboració amb El Centre tindrà continuïtat en el futur. Cal destacar que en la funció del dia 21 de desembre es va comptar amb la presència entre el públic de la filla, la néta, la besnéta (que alhora és la directora de la Coral) i la rebesnéta de Folch i Torres.

2) Canvi en la direcció musical de la Coral Baluern

La Mariona se'n va...

Després de 6 anys al capdavant de la Coral Baluern, la **Mariona Llobera i Trias** deixa les seves responsabilitats com a directora musical per orientar la seva carrera al cant professional. Han estat uns anys fantàstics i inoblidables amb ella en què hem après noves cançons, noves formes de cantar i d'expressar-nos i, sobretot, hem gaudit molt de la música i del cant, amb la seva professionalitat, bon humor, naturalitat i grans dosis de paciència! Vam aprofitar el Concert de Nadal del passat 21 de desembre per fer-li un reconeixement públic i vam llegir un poema dedicat a ella que ha escrit Marta Marín, contract de la Coral i una de les seves fundadores al 1981, poema que us reproduïm a continuació:



Coral Mar-Ainur



Coral Baluern

L'arbre dels desitjos

Que segueixis creixent a recer de les ventades,
acaronada per ocells i primaveres.

Que a les branques s'hi gronxin esperances.

I que la pluja i el sol facin sorgir
sempre, dins teu, CANÇONS

Mariona, saps que tens bons amics a la Coral i al Centre, molta sort en el món del cant i fins sempre!!

...i arriba en Jorge!

El nou director de la Coral Baluern és, a partir del gener del 2009, en **Jorge Coré**, veí de Gràcia i amb àmplia experiència en la direcció coral, tot i la seva joventut. Ha estat director, entre d'altres corals, del Cor de la Catedral de Barcelona. Els que vau venir a escoltar *El Poema de Nadal* de Sagarra ja vau tenir ocasió de veure'l en acció, i els que no, aviat el coneixereu. Jorge, benvingut a la Baluern i per molts anys!!

3) Properes activitats

Festa del 140è aniversari d'El Centre:

el **diumenge 8 de febrer a les 11h**, la Coral acompanyarà musicalment la celebració litúrgica de la Missa de la Candelera, data en què se celebrarà el 140 aniversari de l'Entitat.

3a Marató de Cant Coral:

el **dissabte 28 de març de 2009**, de 17 a 22h, tindrà lloc la 3a edició de la Marató de Corals al teatre d'El Centre. Està prevista la participació de 10 corals d'arreu de Catalunya, i l'entrada serà lliure. La novetat d'aquest any és que comptarem amb la participació d'algunes corals infantils. Us hi esperem!

Si ens vols conèixer millor, veure fotos dels nostres concerts, escoltar algunes cançons i saber quines activitats organitzarem, et convidem a entrar a la nostra web: **www.coralbaluern.es**

¡... RECORDA!

Us animem a tots aquells de vosaltres que vulgueu formar part de la família Baluern que vingueu a cantar amb nosaltres. Assagem tots els dimarts de 21.30h a 23.45h a la sala de l'Esbart del Centre.

Us podeu posar en contacte amb nosaltres mitjançant la Secretaria del Centre, tel. 93 2181964 (de dilluns a divendres, de 19 a 21.30h) o enviar-nos un correu electrònic a: info@coralbaluern.es

També si voleu fer un regal musical (cantem en festes, casaments, batejos...) a algun amic o familiar, és clar!

CARTES DES DEL TERCER PIS

de Joan Galceran, TRES PEONS

Benvolguts amics,

En primer lloc vull transmetre la felicitació de tots els escaquistes al Centre, per aquest aniversari rodó i rotund.

Complir 140 anys no és cosa corrent, si escrivís de persones seria quelcom impossible, però fins i tot fent-ho d'institucions resulta sorprenent. Juntament amb la felicitació, el desig que el Centre segueixi endavant amb força i empenya, la mateixa que li ha fet sobreviure amb bona salut aquests anys. No haurà estat una tasca senzilla ni fàcil, poques coses nascudes el 1869 encara formen part del nostre entorn, ni tan sols la pesseta, que va aparèixer quatre mesos abans, el 19 d'octubre de 1868, ha pogut sobreviure: la força de l'Euro se la va endur per endavant el primer de gener del 2001.

De ben segur que des d'altres seccions d'aquest Orifloma es parlarà abundantment dels orígens del Centre, per això des del sotaterrat he posat el focus en aquell any de 1869, tot i que amb una clara desviació envers els escacs, què voleu fer-hi, és la nostra dèria.

De tots els naixements del 1869 que tenen relació amb els escacs, n'he seleccionat tres; el d'un quadre, una persona i un llibre...

UN QUADRE:

L'any 1869 el pintor i escultor francès, Honoré Daumier (1808-1879), va exposar "Retrat de dos jugadors d'escacs", en el que contrasta la reflexió tranquil·la del jugador del fons amb la tensió del seu adversari, que es dedueix per la seva postura inclinada damunt el tauler i amb la mà esquerra aferrada a la taula com si actués de fre, o de palanca, per projectar l'impuls del jugador.



UNA PERSONA:

El 24 de desembre de 1868 (*) a Berlín (llavors Alemanya i avui Polònia) va néixer Emmanuel Lasker, matemàtic, filòsof, un dels més grans jugadors



d'escacs de tots els temps i campió del món de 1894 a 1921. Quan tenia onze anys va aprendre a jugar escacs de la mà del seu germà i, des d'aquell moment, es va sentir fascinat per aquest joc. Lasker és un exemple de com escacs i estudis es complementen i es potencien mútuament.

Amb 20 anys va ingressar a l'escola de Matemàtiques i Filosofia de Berlín, i un any més tard, al mateix temps que progressava ràpidament en els seus estudis aconseguia el títol de Mestre en escacs.

Al 1892, va viatjar als Estats Units on, després de dos anys de victòries, va arrabassar el títol de campió del món a Wilhelm Steinitz en un matx jugat a Nova York, Filadèlfia i Montreal; guanyant 10 partides, fent taules en 5 i perdent-ne 3. Va defensar victoriosament el títol en cinc ocasions, fins que, al 1921, Raul Capablanca el va derrotar en un matx jugat a L'Havana.

Com a matemàtic va ser un precursor de l'àlgebra abstracta, entre d'altres treballs va provar el teorema anomenat de Lasker encara vigent avui en els treballs relatius a espais vectorians. Com a filòsof destaquen els seus llibres *El coneixement del món* (1913) i *La filosofia de l'inabastable* (1919) .

Pel seu origen jueu, al 1933 es va veure obligat a fugir d'Alemanya, on els nazis varen confiscar els seus béns. Va residir un temps a Moscou on va ser membre de l'Acadèmia de les Ciències de Rússia. Va jugar el seu últim gran torneig a Nottingham al 1936: amb 68 anys va aconseguir el vuitè lloc en un grup de 15 jugadors de màxim nivell mundial.

Al 1938 es va instal·lar a Nova York on va morir el 1941.

(*) tot i que per set dies no forma part del 1869, ens hem permès la llicència d'incorporar-lo en aquest article

UN LLIBRE:

Al 1869 es va donar a conèixer "American Chess-Nuts", un recull de 598 problemes d'escacs creats pels millors problemistes de l'època. El llibre va ser editat per E.B.Cook, W.R.Henry i

C.A.Gilberg a Hoboken, ciutat de l'estat nord-americà de New Jersey.

Encara avui dia està considerat un dels millors llibres de problemes d'escacs. Tot i que dissortadament, les noves tecnologies han escombrat els problemes d'escacs al racó més fosc del magatzem, us en posem un dels que formen part d'aquest llibre perquè penseu una mica... no val a posar en marxa l'ordinador.

Es tracta d'un problema creat per John Tanner: juguen les blanques i fan mat en dues jugades.

Sembla fàcil... però ho és? Al proper Oriflamma apareixerà la solució.

I per anar acabant, tornem al 2009 per explicar-vos quatre coses dels escacs actuals.



Quan llegiu aquest article ja haurà començat el Campionat de Catalunya per Equips: el Tres Peons hi és present amb nou equips que juguen en gairebé totes les categories, des de l'equip A, a Primera Divisió, fins als equips G, H i I que ho fan a tercera. Tothom té un lloc adient al seu nivell de joc per participar d'aquesta festa que al llarg de nou diumenges al matí omplirà d'escacs al Centre. Animeu-vos i pugeu un matí per veure com juguem, tal vegada això us faci decidir a jugar escacs

Us esperem, no sigueu tímids....

Si voleu més informació telefoneme, us respondré al 638087651, ben cordialment.

d'Eduard Albert

L'EQUIP INFANTIL DEL TENNIS TAULA

Aquesta temporada la secció consta d'un nou equip dels molts que ja érem: hem estrenat en competició l'equip infantil d'EL CENTRE. Consta de 5 membres, els quals ja havien entrenat entre 3 i 8 mesos la temporada passada al club.

L'equip ha estat inscrit en competició com a "campionat territorial Lliga d'edats", on participen equips amb uns fonaments i unes bases impressionants, com podrien ser l'Ateneu 1882, el Calella, el Vic, l'Olesa o el Badalona.

De lligues com aquesta han sortit els millors jugadors del moment actual, d'on destacaríem noms com Marc Duran, Oriol Monzo o Pere Navarro.

Els membres de l'equip són:

Marc Lluveras, el nostre base per excel·lència, acostumat a competir en lligues individuals, s'ha estrenat en competició per equips, demostrant una solidesa molt important que fa que els companys juguin amb més tranquil·litat al seu costat sabent que és una garantia. Una màquina de fer dretes, un revés força superior als rivals i un restador de serveis impressionant, no es posa nerviós es jugui el que es jugui. Li queda petita la competició on es troba enquadrat per la seva edat.

Néstor Fernández, provinent del tennis, ja ha jugat a 3a provincial i a 2a l'any passat, li agrada emular el tennis i fer els punts espectaculars amb cops autènticament impressionants des de terra. Té una dreta prou bona com per garantir la majoria de partits que juga, i

un revés que aquest any està millorant molt degut a l'entrenament. Ara sols li falta jugar a sobre la taula per ser temible, té la competició a la sang i no li afecta res de res.

Roger Gassola, 3 mesos l'any passat i 3 entrenaments amb un entrenador de federació han destapat una dreta innata, ell no vol, però pilota que li posen a la dreta, punt que rematxa sense haver de pensar, li vingui com li vingui. Potser el noi de més talent, tot i que porta molt menys entrenament que la resta. Una parella de dobles perfecta per a qualsevol jugador, malgrat que no li acabi d'agradar.

Hector Lamaña, el rosset d'or, amb poc menys de mig any ha millorat el suficient com per guanyar els partits, li falta perfeccionar els tocs de dreta i de revés, però no se sap exactament com, sempre acaba guanyant els partits importants, sempre que s'ha jugat el punt decisiu l'ha guanyat tot i que algun cop l'adversari a priori era una mica superior a ell; encara recordo el dia que em va dir "si perdo, l'equip perd el partit, per tant, guanyaré", i va guanyar.

Pablo Garcia, l'altre veterà de l'equip ja que aquesta és la segona temporada que està amb nosaltres, el nostre as amagat degut a què és el millor sacador de tots, capaç d'enganyar al rival més veterà en el servei. El seu joc no és tan espectacular, però potser és més efectiu, capaç de guanyar a gent molt superior a ell ja que pot arribar a desesperar a qualsevol donat que

sempre torna totes les pilotes a la taula, i acostumen a anar ben ajustades a la xarxa i curtetes que fa que la resta no sàpiga que fer. El dia que li agafi confiança a la seva dreta, serà terrible, ho tornarà tot i al que se li escapi una mica alta la pilota, el massacrarà.

Aquests cinc nois, tenen una capacitat de sacrifici important: entrenen cada divendres a federació amb un entrenador de primer nivell, i tots els dissabtes a la tarda baixen a entrenar al club per tal de posar en pràctica el que han fet el divendres.

La competició la juguen els dissabtes al matí, tot i que, pel nivell que tenen, federació munta dos tipus de tornejos per a ells, un individual i un per equips.

En la competició individual, com a novells que són han hagut de començar per l'última categoria, però després de jugar dues fases ja han pujat diverses categories, i encara els falta alguna més per arribar a la categoria del seu nivell.

A la competició per equips es troben classificats en tercera posició, empatats amb els segons i lluitant per entrar a play-off, i no es pot dir que sempre han jugat els mateixos, ja que s'han repartit tots els partits entre els 5 jugadors, per tant és mèrit de tots la posició on es troben.

Els resultats fins al moment han estat:

- 18 octubre,
ATENEU 1182- EL CENTRE, 2 a 3
- 25 octubre,
EL CENTRE- ATENEU FLOR DE
MAIG, 2 a 3
- 1 novembre,
CALELLA A- EL CENTRE, 2 a 3
- 1 novembre,
CALELLA B- EL CENTRE, 0 a 5

- 8 novembre,
EL CENTRE- VIC, 2 a 3
- 29 novembre,
SANT ANDREU-EL CENTRE, 2 a 3
- 20 desembre,
EL CENTRE-ATENEU 1882, 5 a 0

Finalment, cal fer esment també del recolzament dels pares que han anat a la majoria de partits, fossin on fossin, a donar suport i donar confiança als nois que sempre juguen més feliços i a gust amb els pares mirant-los.



TENNIS TAULA

ESTAT ACTUAL DELS EQUIPS DE LA SECCIÓ

DIVISIÓ D'HONOR CATALANA

Membres: Eduard Cabestany, Julián Martín, Fabià Serrano, Ricardo Bernabeu, Enrique Sotero

Amb 10 partits jugats, es troba en 2ª posició, sense perill de descens i lluitant per entrar a la fase d'ascens. Els reis del guanyar 4 a 3. Els resultats fins al moment són:

ATENEU 1882-EL CENTRE, 4 a 1
 EL CENTRE-PREMIÀ DE MAR, 1 a 4
 CASSANENC- EL CENTRE, 3 a 4
 EL CENTRE-LLUÏSOS, 4 a 3
 HORTA-EL CENTRE, 3 a 4
 EL CENTRE-PARETS, 4 a 0
 SANTS-EL CENTRE, 3 a 4
 TORROELLA-EL CENTRE, 3 a 4
 EL CENTRE-OTOT, 1 a 4
 EL CENTRE-ATENEU 1882, 0 a 4

EQUIP DE 2ª PROVINCIAL

Membres: Eduard Albert, David Bartoli, Joan Michavila, Manel Gil, Pau Barca, Joan Vera, Marc Lluveras

Amb 13 partits jugats, es troba en 7ª posició, sense perill de descens però també sense opcions d'ascens. Els resultats fins al moment són:

EL CENTRE-SANT QUIRZE,
 0 a 4
 SANT FELIU DE CODINES-EL CENTRE,
 4 a 2
 ESPARREGUERA- EL CENTRE,
 4 a 0

VILANOVA DEL CAMÍ-EL CENTRE,
 4 a 0

EL CENTRE-FALCONS SABADELL,
 4 a 0

CASTELLDEFELS- EL CENTRE,
 3 a 4

EL CENTRE-ALIANÇA LLIÇÀ,
 4 a 2

MONTBUI-EL CENTRE,
 2 a 4

BELLVITGE-EL CENTRE,
 4 a 2

SANT QUIRZE-EL CENTRE,
 4 a 0

EL CENTRE-SANT FELIU DE CODINES,
 3 a 4

EL CENTRE-ESPARREGUERA,
 0 a 4

EL CENTRE-VILANOVA DEL CAMÍ,
 2 a 4

EQUIP DE 3ª PROVINCIAL "A"

Membres: Nuria Costas, Anna Gomis, Noelia Fontrodona, Eva Poch, Mila Santana, Veronique Desvenain

Amb 11 partits jugats es troba en 8ª posició, sense opcions d'ascens, però amb l'objectiu de foguejar-se en competició. Els resultats fins al moment són:

EL CENTRE- MOLLET,
 2 a 4

ARIE-EL CENTRE,
 4 a 1

EL CENTRE-ATENEU, 1882
 3 a 4

UNIVERSITARI-EL CENTRE,
 4 a 0

EL CENTRE-VILANOVA DEL CAMÍ,
 3 a 4

EL CENTRE-BAGÀ,
2 a 4

BADALONA-EL CENTRE
4 a 0

MOLLET-EL CENTRE,
4 a 1

EL CENTRE-ARIEL,
0 a 4

ATENEU 1882-EL CENTRE,
3 a 4

EL CENTRE-UNIVERSITARI,
0 a 4

EQUIP DE 3^a PROVINCIAL "B"

Membres: Xavier Poch, Luis Larriba, Albert Mateu, Manuel Palacios, Juli Parés.

Amb 11 partits jugats, es troba en 2^a posició en play off d'ascens i amb moltes probabilitats d'acabar pujant a 2^a provincial, els resultats fins al moment són:

FALCONS SABADELLE-EL CENTRE,
0 a 4

EL CENTRE-DELS HORTS, 2000
4 a 0

EL CENTRE-CASTELLDEFELS,
4 a 0

EL CENTRE-ALIANÇA LLIÇÀ,
4 a 3

SANT QUIRZE-EL CENTRE,
4 a 1

EL CENTRE-MOLINS DE REI,
4 a 0

EL CENTRE-FALCONS SABADELL,
4 a 0

DELS HORTS 2000-EL CENTRE,
4 a 0

CASTELLDEFELS-EL CENTRE,
2 a 4

ALIANÇA LLIÇÀ-EL CENTRE,
1 a 4

EL CENTRE-SANT QUIRZE,
2 a 4

EQUIP DE 3^a PROVINCIAL DE VETERANS

Membres: Manel Gil, Enrique Sotero, Juan Vera, Xavier Poch, Luis Larriba, Anna Gomis, Manuel Palacios, Julián Martín, Ricardo Bernabeu

Amb 11 partits jugats i en 2a posició lluitant per ascendir a 2a provincial de veterans i moltes opcions d'aconseguir-ho, els resultats fins al moment són:

SANT ANDREU-EL CENTRE,
4 a 3

EL CENTRE-AGRUPACIÓ CONGRÉS,
4 a 1

RIPOLLET-EL CENTRE,
1 a 4

EL CENTRE-DELS HORTS 2000,
2 a 4

SANT CELONI-EL CENTRE,
2 a 4

EL CENTRE-PRAT,
4 a 2

EL CENTRE-SANT ANDREU,
4 a 0

AGRUPACIÓ CONGRÉS-EL CENTRE,
1 a 4

EL CENTRE-RIPOLLET,
4 a 1

DELS HORTS 2000-EL CENTRE,
1 a 4

EL CENTRE-SANT CELONI,
4 a 3

I RECORDEU:

12H DE TENNIS TAULA EL DIA 21 DE FEBRER, DE LES 9H A LES 21H, A LA SALA D'ACTES D'EL CENTRE, EN MOTIU DELS ACTES DEL 140È ANIVERSARI

OBERT A TOTHOM! T'HI ESPEREM!

SOCIETAT

de Mercè Herrera

ALTES i BAIXES

Donem la benvinguda a:

- Carles Anglada Puig,
a la secció de Teatre
- Carles Salat Santamaria
- Josep Pitarch Rodríguez,
a la secció de Teatre
- Alejandra Rifé García
- Victoria Rojas Verdaguer
- Silvia Manzana Hidalgo
- Gloria Burgos-Bosch Mora
- Elisenda De Bolós Giralt
- Alba Bernadich De Bolós,
a la secció d'Esplai
- Josep Bernadich De Bolós,
a la secció d'Esplai
- Ferran Rovira Tura,
a la secció de Teatre

Han causat baixa del Centre:

- Marta Farrés Moreno,
de les seccions d'Esplai i Teatre

Felicitem a...

- L'Esther Olius i el Pere han estat pares d'un nen que es diu Biel, el dia 7 de novembre de 2008
- En Carles Olivé i la Maite han estat avis, per primera vegada, d'un infant que es diu Pol, el 18 de novembre de 2008

Lamentem la defunció de...

- L'avi de la nostra sòcia Elisabet López Peralta
- La germana del nostre soci Joan Duran Bonet
- La mare de la nostra sòcia Montse Panadès Gómez i àvia d'Anna Cabestany Panadès.

EL NOSTRE SINCER CONDOL PER A TOTA LA FAMÍLIA I AMICS.

ENTREVISTA A GUILLEM ESPRIU, regidor de Gràcia



de Dolors Bonet i Muntxa Farré

L'entrevista va tenir lloc al seu despatx, a la seu del districte de Gràcia a la Plaça de la Vila de Gràcia. Una mica impressionades, tant per la importància del personatge, com per l'espai i per la vestimenta: Guillem Espriu havia estat oficiant diversos casaments i anava impecablement vestit.

Tanmateix el seu to amistós i el seu caràcter entranyable ens van fer oblidar ràpidament l'entorn i ens vam veure immerses en una conversa distesa i molt enriquidora.

Ens fas una mica d'història personal? Has estat sempre vinculat a Gràcia o només ara pel càrrec polític?

Vaig néixer a Gràcia el 1964. Vivia al carrer Quevedo, a sobre d'un torn i al costat d'un drapaire; al davant hi tenia unes fàbriques possiblement tèxtils (actualment hi ha un bloc de pisos).

El que més recordo d'aquella època són les dones que sortien al carrer i les converses que hi mantenien. Ningú era anònim: la Pepita, la planxadora o la sra. Vicenta, la portera de casa... tothom et coneixia i no tenies mai la sensació de soledat ni de desprotecció.

I els estudis, on els vas fer?

Vaig estudiar al "Pedagógico Academia San Fernando" on ara hi ha l'escola Patufet. El BUP el vaig fer a l'Institut Menéndez y Pelayo. De fet, els estudis bàsics els vaig fer íntegrament a Gràcia. En canvi la vida laboral la vaig fer sempre fora

Vida laboral marcada per la política?

Ni molt menys! La meua primera feina va ser amb un sabater, el Rápido Martínez, on feia els talons de les sabates de senyora. Després també em vaig dedicar, com la majoria dels joves en els seus inicis, a fer classes particulars a infants encara que vaig acabar especialitzant-me en les classes particulars a gent gran.

I la vida política quan comença?

Vaig començar la carrera d'Econòmiques a la Universitat i, encara que no la vaig acabar perquè el servei militar em va trencar la dinàmica estudiantil i em vaig posar a treballar, va ser on vaig iniciar-me a la vida política tal i com l'entendem ara

Com l'entendem ara? Què vols dir?

Vull dir que tothom fa política, jo i vosaltres. Totes les persones que omplen necessitats que existeixen a la societat, que prenen decisions de com dur a terme aquestes activitats, en realitat fan política. Ara sembla que només ens referim al terme polític i política quan parlem de partit, però el concepte va molt més enllà d'aquest reducte.

ENTREVISTA A GUILLEM ESPRIU,

regidor de Gràcia

Interessant... I a la universitat, a partir de què t'hi vas iniciar?

El 1986 em vaig posar en contacte amb els moviments estudiantils progressistes la qual cosa va obrir una nova etapa de la vida vinculada al moviment associatiu. D'aquí ja em vaig trobar formant part de les Joventuts Socialistes, experiència que em va dur a partir del 1989 a treballar en el Consell de la Joventut. A rel de tots aquests moviments, que no explico fil per randa perquè és una època molt dinàmica, vaig crear un grup de dinamització de centres educatius que encara és vigent actualment.

Sempre dedicat a la joventut?

Durant els anys 80 i 90 sí. El 1995 vaig agafar la presidència del Consell de la Joventut de Barcelona i el 1996 la vicepresidència del Consell de la Joventut de Catalunya. Vaig esdevenir un càrrec responsable de la política institucional del partit.

No sé si sabré reflectir tants moviments i tantes activitats... Tenies temps per a tot?

I treballava alhora perquè havia de pagar també la hipoteca! Vaig començar a treballar contractat el 1987 a l'empresa Superestalvi, a partir de la qual cosa vaig ser a Sant Andreu durant dos anys. Em vaig dedicar a Control de Qualitat d'Instal·lacions fins el 1991. El 1992 vaig viure de l'atur mentre muntava aquell grup de dinamització de centres educatius perquè treballant no me n'hagués pas sortit!

A partir del 1994 em vaig incorporar com a Educador Social a Cornellà: aquesta feina em va generar molt

d'estrès, és molt dura, i gairebé caic en una depressió. Em consta que actualment preparen els educadors per saber separar la feina de la vida personal però jo no ho vaig saber fer. Així que 9 mesos després ho vaig deixar i em vaig posar a treballar en un Casal d'Avis de Viladecans: una experiència plenament gratificant.

O sigui que ja vas deixar el món juvenil...

Bé, no... Ja saps que al mateix temps que treballava en aquestes tasques estava als Consells de la Joventut de Barcelona i Catalunya. A més el 96 em vaig presentar a la plaça de Tècnic de Joventut de l'ajuntament de Sant Joan Despí i vaig esdevenir funcionari tècnic de Promoció Associativa. Aquesta plaça em dona la tranquil·litat de saber que puc tornar a treballar quan s'acabi la vida política. I això que et dic és molt important dedicant-me a la política perquè vol dir que no depenc absolutament de ningú.

Quan temps vas estar a Sant Joan Despí? I el món de la política com evolucionava?

A Sant Joan Despí hi vaig estar sis anys, fins el 2003. El 1997 havia deixat els càrrecs institucionals de les Joventuts Socialistes per desavinences. El 1998 vaig contactar amb la Coordinadora Gai-Lesbiana, amb el moviment laic-progressista i el 2000 vaig entrar al sindicat de la UGT on vaig col·laborar creant i organitzant l'oficina d'afiliats. O sigui que, de fet, vaig estar força anys fora de la política de partit.

Vas ser també una persona molt vinculada a l'Albert Mussons, oi?

En el PSC de Gràcia és on vaig conèixer l'Albert Mussons. Ell és una de les persones més importants de la meua vida. Hi vaig tenir una gran amistat.

A mi m'agrada molt organitzar coses i em vaig anar embolicant fins a ser president de l'agrupació PSC Gràcia. Amb l'impuls de l'Albert em vaig presentar al càrrec de regidor de Gràcia on ja des del 2001 n'era conseller.

L'Albert Mussons estava molt implicat a Gràcia i en totes les associacions

Efectivament: el moviment associatiu gracienc el vaig conèixer pels ulls de l'Albert. A més, tots dos compartíem un mateix criteri: tot consell ha de tenir representació de totes les ideologies, cal buscar sempre el consens dins la pluralitat. El consens significa que ningú està satisfet i alhora tothom està una mica content. A través dels Consells de Joventut jo havia treballat tot el territori de Catalunya i tenia molta experiència en els moviments associatius i en la recerca d'entesa. En aquest sentit Gràcia és molt petita: són unes 500 persones les que mouen el teixit associatiu.

Quin missatge donaries a les associacions de Gràcia?

Que cal promoure la xarxa associativa. Sol no vas enlloc, en canvi junts fem pinya. El problema és quan les persones es tanquen en una sola idea o una sola forma de funcionar. Els sembla que, si no, entren en contradicció amb el seu ideari. Però tothom té contradiccions, és necessari per a ser feliç. Tots en tenim a nivell personal: els catòlics, els

d'esquerres... Cal admetre l'error.

Com definiries la vila de Gràcia?

Definiria Gràcia com el cor de Barcelona. Té un tret que la fa única: el nivell de creació, la capacitat organitzativa, una xarxa humana que fa que et sentis segur siguis on siguis del seu àmbit. Té molt comerç, molt d'oci, molta creació. Gràcia és un atractiu per a gent jove.

Però no li veus cap defecte?

L'espai públic de Gràcia té una activitat festiva permanent. Cal pensar també en els veïns que hi viuen. Això és el que cal combinar encara que compartir l'espai no vol dir eliminar allò que fa de Gràcia un espai únic: cada persona opta pel seu model de territori i Barcelona els té tots; si vols dormir, pots anar a la Vila Olímpica però si vols veure activitat quan surts al carrer, véns a Gràcia.

Mira, en general, Barcelona ja és una gran ciutat: és innovadora, és integradora d'immigració (és extraordinària la integració del volum d'immigrants que hem fet evitant conflictes com els que han protagonitzat altres ciutats europees), és creadora d'escoles públiques, d'espais de mediació... Els europeus que viatgen i coneixen Barcelona se'n queden admirats. Però els barcelonins no valoren el que tenen: hi ha hagut potser un enriquiment del conjunt de la societat massa ràpid sense tenir el temps suficient per poder assimilar els canvis i construir nous valors. També cal dir que els mitjans de comunicació tenen una forma d'informar tan esbiaixada que no ajuden a crear un estat d'opinió crític i no histriònic.

ENTREVISTA A GUILLEM ESPRIU,

regidor de Gràcia

Segurament un dels trets del qual estem més contents les associacions és que ens sentim respectades, totes, per la regidoria del districte

És que no importa d'on vénen totes i cada una de les associacions sinó el que fan. Esteu compromesos en la creació social de Gràcia. Encara que cregui en la laïcitat, per treballar en la societat no cal tenir les mateixes idees. Els puristes del laïcisme exclouen tant com els ortodoxos. Som una societat de matisos i calen tots els colors.

Has de sentir totes les opinions de forma constructiva, de forma conjunta, encara que no sigui fàcil. Cal veure quin és l'interès general per damunt dels interessos privats.

Intento que les meves opinions no siguin un obstacle per arribar a un consens i a un projecte de construcció. No m'esforço que la gent sàpiga el que penso, sinó que vegin els resultats de la meva feina. De la imaginació, cal fer-ne una virtut.

L'Albert estaria orgullós que les entitats històriques estiguin creixent: actualment n'hi ha quatre-cents setanta!

Per acabar: un desig per al Centre en el seu 140è aniversari?

Que sigui capaç d'incorporar molta gent jove que mantingui el seu esperit. Per poder continuar i adaptar els canvis en la nova societat. Del Centre destaco la capacitat i la riquesa que ha tingut d'integrar diferents entitats dins seu. El repte és que els joves facin seu l'espai, és la clau de la continuïtat. Un indicador molt valuós és que la Junta actual ja tingui una franja de diferents edats. El

joves no han de participar només de les activitats sinó formar part de la seva organització.

En Guillem Espriu és un home savi, savi perquè té uns pensaments molt reflexionats i molt profunds, i savi perquè conserva l'esperit de la humilitat que el fa estar atent a les frases dels altres. Avui li hem allargat la jornada laboral més enllà de les 12-14h que ja fa diàriament. Li agraiem haver conegut una part de la seva vida i del seu pensament, i la satisfacció que una persona tan constructiva sigui la que ara du les regnes de la nostra vila.

ENTITATS ACOLLIDES AL CENTRE

L'Agrupació d'Antics Alumnes del Col·legi de Sant Julià de Vilatorrada us ofereix la nova llar:



BARBARISMES-5

de Marta Bayo

Tret del llibre
"Campanya del Lloro"
(Barbarismes versificats)

D'Ignasi Castelltort i Miralda
Igualada 1983

Escolteu, hi ha una paraula
que té força mal regust
I això que es tracta de "caldo"...
El correcte és **brou** o **suc**.

Si algú diu que això fa "bulto"
Digueu-li no, fa **embalum**
O **volum** si així us agrada.
Mots d'aquests n'hi ha més d'un.

Al que sigui un "caradura"
Digueu-li **caragruixut**.
També és barbarisme "enfado"
El mot correcte és **enuig**.

"Campanilla"? **Campaneta!**
"Albornòs"? Digueu **barnús**
"Donar ascós" és "**fer fàstic**".
I "susto" és esglai o **ensurt**.

Qui digui "apoi" fa una planxa
S'ha de dir **suport** o **ajut**
"Peató"? Al "Fabra" posa
Vianant o **transeünt**.

D'això del "fi de setmana"
De debò se'n fa un abús.
Val més dir **cap de setmana**
I no us hi feu més embull.

"Cotxino"? No. Si és "cotxino"
Digueu-li **porc** o bé **brut**.
Finalment, en lloc de "tonto"
Heu de dir **babau** o **ruc**.

de Daniel Mejías

Benvolguts lectors i lectores,

Degut a l'aniversari del Centre he decidit que aquest número era adient per parlar de quelcom que el Centre ens ensenya molt i que és necessari per a la nostra vida quotidiana així com per ajudar a tirar endavant el Centre, especialment la seva vida social. Es tracta de les Habilitats Socials (H.H.S.S.)

Les habilitats socials són aquella sèrie de recursos que ens ajuden a mantenir una bona relació amb la gent que ens envolta. Però no ens estem referint a caure bé. Segons Caballo (1986) es tracta d'aprendre a expressar el que sentim, volem o desitgem de la forma més adequada possible, respectant els altres i aprendre a resoldre els conflictes immediats entre una o diverses persones minimitzant la possibilitat de futurs problemes.

Existeixen tres patrons de conducta cap als altres: agressiva, inhibida i assertiva. Les persones **agressives** intentaran per tots els mitjans aconseguir el que volen sense tenir en compte l'opinió dels altres ni arribar a cap consens. Les persones **inhibides** seran tot el contrari, no manifestaran cap opinió i es mostraran d'acord amb tot el que es decideixi malgrat que no ho comparteixin. Les persones assertives disposen de bones habilitats socials i saben bé com utilitzar-les. Per fer-ho tenen en compte diverses coses:

- Intenten primer de tot tenir clar què és el que volen, després entendre què és el que l'altra persona vol i comprendre per què.

- Saben mantenir un to adequat a la conversa, parlar sense cridar ni excessivament fluix.
- Saber negociar i, per tant, poder cedir en algunes coses així com lluitar per les que creu que per a ell/ella són vitals.
- Tenir en compte els sentiments dels altres, els motius de per què fan el que fan i intentar indagar una mica abans de prendre conclusions precipitades.

Posem un exemple per il·lustrar:

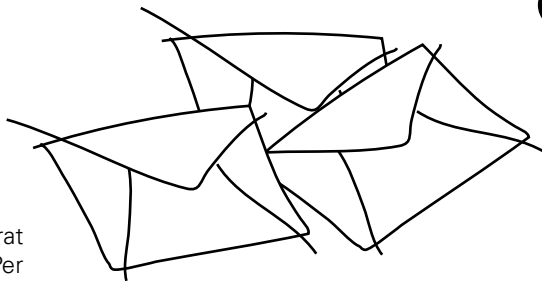
Imagineu-vos que arriba un amic i us proposa un pla que no us ve gens de gust (que ningú s'ofengui). Per fer-ho divertit farem una petita obra de teatre:

Marià: Hola, Marissa! Mira, com que demà és diumenge i és l'únic dia que tens lliure en tota la setmana, he pensat que potser et vindria de gust mirar durant tot el dia la meva col·lecció de segells. Podries aixecar-te ben d'hora, a les 7 o quelcom així i ens tanquem tot el dia al meu despatx per mirar-la amb la meva lupa. Mengem uns entrepans de mortadel·la cap a la una i després ens hi tornem a posar fins a les onze o les dotze!! Tinc tantes coses per ensenyar-te!

La Marissa té 3 opcions de resposta:

RESPOSTA AGRESSIVA:

Marissa: Però què dius, estúpid? Tu et penses que estic prou boja com per tancar-me amb un incompetent com tu durant el meu únic dia lliure després de passar-me tota la setmana treballant de



sol a sol, no com tu, que ets un parat que xupa de la bossa de tothom! Per què no et fots els teus segells pel cul i em deixes en pau, imbècil!!

RESPOSTA INHIBIDA:

Marissa: Ostres! Que bé! M'encantaria! I si vols ho fem durant tot un mes sencer cada diumenge i les tardes que em donin lliures! I fins i tot podria començar jo la meva pròpia col·lecció invertint tots els estalvis de la meua vida i passar-nos hores i hores xerrant sobre segells.

RESPOSTA ASSERTIVA:

Marissa: Mira, Marià. Demà és el meu únic dia lliure de la setmana i m'agradaria molt reposar, fer una cosa que em vingués molt de gust. Et sembla bé si demà al matí quedem a una hora raonable, m'ensenyes els segells que t'agradin més i després sortim al cinema o fem alguna cosa que ens agradi a tots dos?

Evidentment aquest exemple és senzill i orientat a entretenir més que a il·lustrar. Segur que molta gent està pensant: "Doncs tan sols es tracta de ser educat..." Bé, sí i no. Aquest cas és molt senzill. Però imagineu-vos que es tracta de demanar un augment de sou, tallar amb la vostra parella, demanar perdó per algun error o fer veure a una persona irada que no té raó. Això seria més complicat.

Us proposo un exercici/concurs. Qui m'envii la resposta més adient a algun dels conflictes anteriors, el publicarem al següent número de l'Or i Flama. Com sempre podeu enviar la resposta

al Centre o deixar-la a la bústia de l'Or i Flama del primer pis.

Us desitjo a tots els lectors de l'Or i Flama un feliç i assertiu aniversari del Centre i que per molts anys puguem gaudir del ser-ne socis.

Hola Daniel,

La meua consulta és sobre la dislèxia. Fa poc que han diagnosticat al meu fill petit aquest trastorn i m'agradaria saber una mica en què consisteix i quines són les tècniques de correcció més habituals.

Molts records!!

Benvolgut/da:

Primer de tot, moltes gràcies per la teua consulta.

La dislèxia és un trastorn de l'aprenentatge. En general l'àrea més afectada és la lecto-escriptura. Cada cas de dislèxia és un món, però podríem concretar que la persona amb dislèxia necessitarà invertir més temps en aprendre a llegir i escriure perquè li suposarà un esforç molt més gran. És molt possible que inverteixi lletres i escrigui per exemple "bloigraf" en

comptes de "bolígraf" o "caimó" en comptes de "camió". Tot això és degut a què molt possiblement l'atenció del/a nen/a estigui afectada i per tant pugui parar menys atenció a les coses i, si ho fa, la pugui retenir molta menys estona. Sense atenció es fixarà molt menys en el que fa i pot ser que, en les habilitats de lecto-escriptura, sigui una persona que fa moltes més faltes del normal. El fet de ser incapaç de sostenir tanta estona l'atenció farà que no pugui retenir tota la informació d'una hora sencera de classe i que, per tant, se li escapi informació necessària (no només informació que ha d'aprendre sinó coses pràctiques com apuntar els deures a l'agenda, signar notes per anar d'excursions...). També és possible que tingui problemes d'orientació espacial. Això significa que li costa situar les coses a l'espai (com per exemple desxifrar un laberint, trobar les 8 diferències en un dibuix, entendre figures tridimensionals en un dibuix...), concebre un tot i els seus components per separat (com per exemple una taula, cadira, televisió, planta, sala d'estar). Això pot causar el típic problema de la dislèxia, confondre les lletres "p", "q", "b", "d", que són molt semblants i tan sols ens canvia la col·locació del bastonet. A vegades pot cursar amb una lleu acàlculia que és la dificultat per poder calcular.

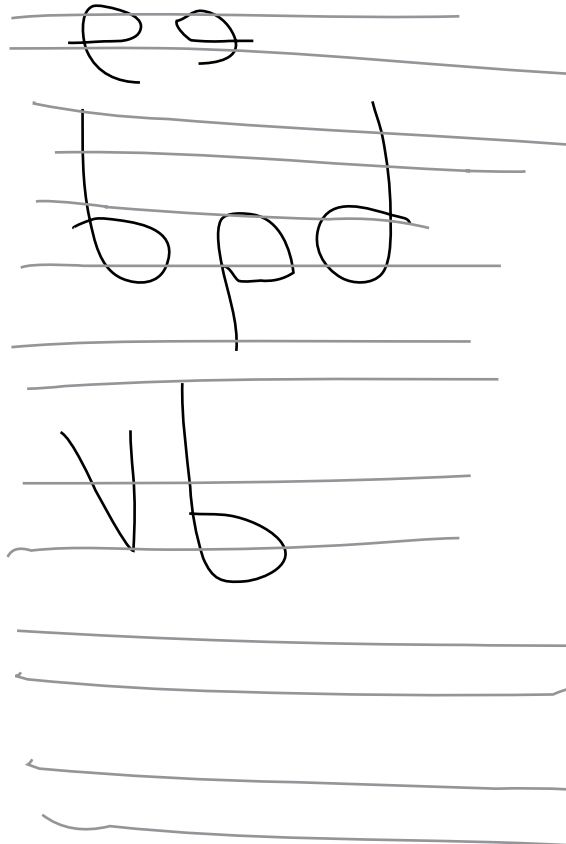
Després d'aquest allau de símptomes dels quals suposo que identificaràs alguns amb els problemes del teu fill petit cal que et tranquil·litzis. La dislèxia

no és un trastorn greu i encara menys si se sap tractar. Estic segur que en el diagnòstic que t'han facilitat et deuen especificar quin tipus de dislèxia té i amb quins símptomes cursa. El primer que et recomano és que visitis un expert en psicopedagogia que pugui orientar el teu cas particular, però des d'aquí ja et puc dir quelcom per començar:

Hauràs d'ajudar-lo una mica més de l'habitual per fer els deures i tenir molta, molta paciència. Recordar-li que s'ho apunti tot fins que trobeu un mètode perquè sigui autònom i ho sàpiga fer sol. Tenir molt d'ordre al seu horari; com més ordre, més clar tindrà el cap. No collar-lo i invertir temps amb ell que no sigui d'estudi, sinó et relacionarà només amb els deures i això mai és bo. Vigilar amb els altres fills, no sigui que a l'invertir més temps amb ell sorgeixin enveges o gelosies. Fer-li entendre que no és beneït. És molt probable que algun dia perdís els nervis perquè estàs cansada de la feina o el que sigui i ell no se'n surt amb els deures; no passa res, és normal. De ben segur que si acudeixes a algun especialista et dirà com l'has d'ajudar a fer els deures (no fent-li tu, sinó intentant que dedueixi ell la resposta, intentant posar exemples divertits o dinàmics per captar i sostenir la seva atenció, motivar-lo tota l'estona i reforçar-lo molt quan tingui un encert amb els deures, explicacions planeres però curtes...)

Cal que sàpigues també que la dislèxia és un trastorn que dificulta l'aprenentatge però no l'impedeix. El teu fill no té cap retard ni és impossibilitat i encara menys una persona ximpleta o poc intel·ligent. No ho pensis mai perquè una cosa no està gens relacionada amb l'altra (pots fer-te una rellegida al meu article sobre intel·ligències múltiples). La dislèxia és quelcom afegit que es venç. Hi ha un munt de gent famosa que és dislèxica, com l'actriu Whoopi Goldberg o Albert Einstein. Moltíssima gent amb dislèxia arriba a la universitat i fa carrera. Per tant, en comptes de creure que la dislèxia és quelcom que frena al teu fill; gira la truita!

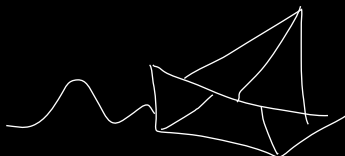
RECORDEU QUE SI TENIU ALGUNA QÜESTIÓ DE LA QUAL VOLEU QUE PARLI, O UN TEMA QUE US AGRADARIA QUE TRACTÉS, PODEU ENVIAR-LA ADREÇANT UNA CARTA, SIGNADA O ANÒNIMA, A LA BÚSTIA DE L'OR I FLAMA, O SINÓ DEMANAR-M'HO PERSONALMENT. ESTARÉ ENCANTAT D'INFORMAR-VOS SOBRE TOT ALLÒ QUE EM SIGUI POSSIBLE.



RACÓ POÈTIC

de Marta Bayo

La mar



M'agrada la llum del mar

La seva calma m'encisa

El respir esdevé clar

I la flaire em manté viva.

Una tarda vora el port

Ajaçada a l'arena

Sentiré el soroll somort

De l'onada que escumeja.

Vaig remembrant clarament

El discórrer de les barques.

Les fortes ratxes del vent

I els bells xiulets d'ocellades.

Voldria volar pel cel

Sobre les ones gemades

Embolcallada pel sol

Emmirallant-me les galtes

Aquesta hora gloriosa

Quan em revolta l'esperit

Fa que em senti ben confosa

I em bategui fort el pit

Mar i cel, escuma i vents

Quines sensacions més grates

Que embriaguen els sentits

Dalt del cel, ran de les barques

Que la calma de la mar,

És tan vera i és tan viva

Que no hi ha res més al món

Que la faci més divina.

Marta Bayo Badia
2009

Vosaltres, els homes

Jo vaig néixer d'un pare i d'una mare que vau oblidar.
Jo, com un baobab, vaig sorgir de la terra i vaig créixer
Jo sóc l'arbre més gran que heu vist.

Jo vaig fer fruits

I vosaltres els vau menjar i plantar a la terra.

Els meus fills van créixer,

Alguns els vau oblidar però segur que els recuperareu

Els també van donar els seus fills,

I els vau menjar i plantar a la terra.

Avui la meva família és un bosc enorme

Tots al meu voltant.

Tots els meus fills i filles al voltant meu.

Vosaltres em dieu "la mare";

Mare d'una enorme família.

Em dieu "llengua mare"

I jo no us puc dir "criats".

Sofia Enault (12 anys)
2008

de Marta Bayo

BROUS, SOPES I CREMES

- Els brous, les sopes i les cremes són, en general, ben acceptats per les persones grans. Acostumen a ser plats de masticació fàcil i aporten una gran varietat d'aliments.
- Són plats en què cal tenir cura del seu l'aspecte: oferir varietat de colors, textures i sabors.
- L'arròs i la pasta combinen molt bé amb tot tipus de brous, ja siguin de peix, de carn o vegetals.
- Els brous poden servir com a ingredient en diversos plats, per això s'aconsella fer-ne més quantitat i tenir-lo per a quan es necessita. Es poden congelar, fins i tot repartits en porcions o bé en forma de glaçons.
- Aquests plats poden enriquir-se per augmentar l'aportació calòrica i de nutrients. S'hi pot afegir crema de llet, pa torrat o fregit, clara d'ou, llet en pols, fruita seca, formatge ratllat o d'altres aliments. Això pot ser d'utilitat quan cal augmentar la ingesta calòrica i hi ha poca gana.
- En les receptes que inclouen crema de llet o nata líquida, s'aconsella la indicada especialment per a cuinar, que conté aproximadament el 18% de greix.



SOPES DE PA A L'ANTIGA

Ingredients:

- 200 g de pa
- 2 ous
- 1 ceba
- 2 tomàquets madurs
- 4 grans d'all
- 2 cullerades d'oli d'oliva
- sal



Elaboració

Es talla el pa a llesquetes ben fines i es posen a bullir (reservant-ne tres) amb aigua, amb els grans d'all i la sal. Mentrestant, es posa l'oli en una paella i s'hi fan sofregir la ceba tallada ben fina, els tomàquets pelats i les llesques de pa reservades, per tal que es torrin. Quan fa una mitja hora que el pa bull, s'hi tira el sofregit de la paella i es deixa coure 20 minuts més. Per acabar d'arrodonir el plat, abans de servir s'hi tiren els ous, batent-los amb força amb la batedora manual.

Comentari dietètic

Aquesta sopa constitueix una bona aportació de proteïnes d'origen animal. Per a persones molt grans i amb poca gana, es pot enriquir el plat amb formatge ratllat, d'aquesta manera es contribueix a augmentar-ne el valor nutritiu.

Es pot fer amb pa integral, cosa que pot ser d'utilitat per a persones amb estrenyiment. A més, la sopa aporta una quantitat important d'aigua que afavoreix l'acció de la fibra.

Contingut energètic aproximat
236 cal.

interprintdisseny
i produccions gràfiques

flyers_pòsters_catàlegs_carpeteria_fulletons
comercials_papereries_corporatives_displays
targetons per a celebracions_llibres_vinils per a
vehicles i locals_plotters_enquadernacions
registre mercantil_segells_dossiers_pancartes
caixes de llum_ampliació de fotografies_edició de
revistes_plaques de senyalètica_etc

balmes 188_08006 Barcelona
T: 932 181 437_F: 934 151 389
info@interprintbcn.com_www.interprintbcn.com

BAR d'EL CENTRE

Direcció del bar a càrrec
de l'Eliane i l'Antonio

**Obert:**

De dilluns a dissabte, de 17h a 01h
Diumenges, a partir de les 12h

Menú de grups

**Menú especial de diumenge amb
copa de cava i cafè inclòs**
**Assortit de tapes, entrepans i
altres**

JULIÁN MARTÍN
QUADRES I MOTLLURES

C/ Penedès, 4 - 08012 Barcelona
Tel. 932 379 453 Botiga i Taller
Tel. 932 185 852 Taller

Centro Ibérico
Jamones Ibéricos
Quesos Artesanos
Caza Silvestre
Delicatessen

Plaza Rius i Taulat, 3 - Tel. 93 415 54 27 - 08012 BARCELONA

Aigua Gas - Electricitat

J. GUINART
INSTAL·LADOR AUTORIZAT
REIC-080168960

Renaixença, 71 - Tel. 93 435 90 06 - Fax 93 511 19 96
08041 BARCELONA - joanguinart@hotmail.com

Restaurante SAUDADE

ESPECIALIDADES GALLEGAS
Mariscadas
Parrilladas de Carne
Salón para todo tipo
de Celebraciones

C/ Chapi, 18-22
08031 Barcelona
Tel.: 93 429 13 13

El exquisito sabor de Galicia, en Horta

Roba per a infants

...tat!

St. Antoni Maria Claret 81 bis, local 1
08025 Barcelona · tel: 93 446 29 68

COSTA

CANSALADERIES,
FORMATGERIA I MENJAR
CUINAT

C/ Providència, 45 GRÀCIA
Tel. 932 845 143

Bar Restaurante

LA NEVERA

- Comidas caseras
- Menús para empresas y grupos
- Especialidad: pulpo, lacón
bacalao y embutidos ibéricos

C/ Mare de Déu del Port, 2
Tel. 93 223 92 83

08038 Barcelona

**SIVOLS PUBLICITAR-
TE EN AQUESTA
REVISTA POSA'T
EN CONTACTE AMB
NOSALTRES:**

Centre Moral de Gràcia

Ros de Olano, 9 - 08012 Barcelona

Tel. 932 375 031



Efectivament! La fotografia camuflada que vam publicar en el darrer número pertanyia al gosset que està pintat a la persiana de la botiga de tatuatges que es troba davant mateix d'El Centre.

Ho ha encertat la nostra col·laboradora més activa: la MIREIA RUNGE. Donat que és la tercera vegada que encerta el misteri que proposem a la contraportada de cada revista, rebrà el premi "Or i Flama" que consisteix en les tres fotografies encertades impreses en mida gran, a fi que en tingui un record.

Us animem ara a enfrontar-vos amb el nou enigma que inaugura l'any 2009:

Aquest fanal ens il·lumina quan tenim set encara que no puguem beure amb tranquil·litat... massa trànsit en un sol carril... És força conegut a Gràcia i el seu carrer és molt comercial... I ja no podem dir res més, que heu de fer treballar les cèl·lules grises (com deia el famós detectiu Hercules Poirot)

www.elcentregracia.cat · elcentre@telefonica.net

E dita i publica Centre Moral de Gràcia

Ros de Olano, 9 - 08012 Barcelona - Tel. 932 375 031

Directora:

Munsa Farré

Fotògrafa:

Dolors Bonet

Redactors:

Marta Bayo

Mercè Herrera

Glòria Soto

Daniel Mejías

Col·laboradors

en aquest número:

Lluís Martínez Sistach,
cardenal-arquebisbe de Barcelona

Carlos Pablos

Sofia Enault

Eduard Saboya

Agrupació d'antics alumnes del
Col·legi de Sant Julià de Vilatorca

L'equip de redacció de l'Or i Flama no es fa necessàriament solidari amb les opinions expressades pels seus col·laboradors i es reserva el dret de publicar-les. Recordem als col·laboradors i socis que la finalitat de l'Or i Flama és la d'informar i que no es publicarà cap enfrontament entre socis o seccions.



Creu de Sant
Jordi 1994



Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Gràcia



Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana